

सकपुराबम् ।

“दिवारात्री च सन्ध्यायां गङ्गायाश्च प्रसङ्गतः ।
स्नात्वा च मेघर्षं पुण्यं सृष्टेऽप्युद्धृततल्पलेः ॥”

रात्रिचराधिकारसुप्रसङ्गं आदिपर्वणि ।

“अतो रात्रौ प्राप्नुवतो जलं ब्रह्मविदो जनाः ।
गर्हयन्ति जनान् सर्वान् वनस्थान् वृषतीनपि ॥”

तत्रार्चनस्य प्रतिवचनम् ।

“समुद्रे हिमवत्पार्श्वे नद्यामस्याश्च दुर्मते ।

रात्रावहनि सन्ध्यायां कस्य गुप्तः परिग्रहः ॥”

देवतः ।

“महानिशा तु विज्ञेया मध्यमं प्रहरहयम् ।

तस्यां ज्ञानं न कुर्वीत काम्यनेमितिकादते ॥”

अतएव कल्पतरुः । न नक्तं ज्ञायादिति बौधा-
यनवचनं रागप्राप्तज्ञानविषयम् । एवञ्च गङ्गा-
ज्ञानस्य दिवारात्रिकसैवत्याविशेषात् तत्त-
न्निमित्ततथिविशेषस्यापि दिवारात्रिसम्बन्धि-
त्वेनाविशेषः । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ।

(रात्र्याक्तनियमाः यथा,—

“रात्रौ च भोजनं कुर्व्यात् प्रथमप्रहरागमे ।

किञ्चिद्गन्धं समन्नीयात् दुर्लभन्नञ्च वर्जयेत् ॥

शरीरे जायते निद्रं देहिनः सुरतस्युहा ।

अथवायास्नेहमेदोदृष्टिः शिथिलता तनोः ॥

बालेति गीयते नारी यावदद्यांश्चि बोद्धुः ॥

ततस्तु तद्व्यो ज्ञेया दान्निशत् वस्त्रावधि ॥

तद्द्वैमधिकृत्वा स्नात् प्रश्नाशदत्तरावधि ।

दृष्ट्वा तत्परतो ज्ञेया सुरतोत्सववर्जिता ॥”

अधिकृत्वा प्रौढा ।

“निदाशशरीरान्ना हिता विवियिषी मता ।

तद्व्यो शीतसमये प्रौढा वर्षावचनयोः ।

निद्रं बाला सेवमाना निद्रं बर्हयते वजम् ।

तद्व्यो द्वावयेच्छक्तिं प्रौढेद्भावयते जराम् ।

मद्यो मांसमवचारं बाला चो चीरभोजनम् ।

इतस्तुच्छोदके ज्ञानं वटाः प्राञ्जकरात्रि वट् ॥

पुतिमांसं क्षियो दृष्ट्वा माजाकैश्चरुं दधि ।

प्रभाते मैथुनं निद्रा वद्यः प्राञ्जकरात्रि वट् ॥”

प्राञ्जकरात्रोऽत्र वक्ष्यामः । नाजाकैः कम्पाकैः ।

“दृष्टोऽपि तद्व्यो गत्वा तद्व्योत्सववचनम् ।

वयोऽधिकं क्षियं गत्वा तद्व्योः स्यादिरायते ॥

आयुर्गन्तो मन्द्वरा वपुर्वैर्बन्धान्विताः ।

स्त्रिरोपचितमांसाश्च भवन्ति स्योऽस्य संयताः ॥

संवेत कामतः कामं बलाद्वाजीकृतो हि मे ।

प्रक्षामन्तु निवेत मैथुनं शिथिरागमे ॥

त्राहाश्चनशरदोः पचाद्दृष्टिनिदाशयोः ॥”

समुत्सु ।

“त्रिभिक्षिभिरहोभिर्हि समेयात् प्रमदाश्रतः ।

सर्वेऽप्युद्धृतं चर्मेऽप्यु पचात् पचाद्दृष्टेऽप्युद्धृतः ॥”

समेयात् चर्मेऽप्युद्धृतं चर्मेऽप्युद्धृतः ।

“श्रीवे रात्रौ दिवा योऽपि वसन्तं तु दिवा-

निशि ।

वर्षासु वारिद्व्याने शरत्सु सरवः क्षरः ।

जपेयात् पुरुषो नारीं सन्ध्यायानं च पञ्चसु ।

गोवर्गं चार्हारात्रे च तथा मध्यदिनेऽपि च ॥

विहारं भाष्यया कुर्व्याद्दृष्टेऽतिशयसंवृते ।

रम्ये त्रयाङ्गनामाने सुगम्ये सुखमारते ॥

देशे गुरुजनसङ्गे विदुतेऽतिचपाकरे ।

श्रूयमात्रे अथाहेतुवचने न रमेत ना ॥

स्नातस्नानलिप्ताङ्गः सुगन्धः सुमनोऽन्वितः ॥

सुक्तदृष्टः सुवसनः सुवेशः समलङ्कृतः ।

ताम्बूलवदनः पलाशमुरस्तोऽधिकः क्षरः ॥

पुस्तार्थो पुरुषो नारीसुपेयाच्छयने शुभे ।

अद्याश्रितोऽदृष्टिः स्नुहान् सयथाङ्गः पिपा-

सितः ॥

बाजो दृष्टोऽप्यवेगार्णस्ववेद्रीगो च मैथुनम् ॥”

रोगी मैथुनसंबर्हनीयरोगयुक्तः ।

“भार्यां रूपगुणोपेतां तुल्यशीर्षां कुञ्जीकृताम् ।

अतिकामोऽभिकामान् दृष्टो दृष्टामलङ्कृताम् ॥

सेवेत प्रमदां युक्त्वा वाचीकरवटं हितः ।

रजस्वलागमाश्च मलिनानामप्रियास्तथा ॥

वर्षदृढां वयोदृढां तथा बाधिप्रपीडिताम् ।

हीनाङ्गीं गर्भिणीं हेर्ष्यां वीजिरोगसमन्विताम् ॥

सगोत्राङ्गुरूपनीच तथा प्रव्रजितामपि ॥

नाभिगच्छत् पुमान्मारीं भूरिवैगुण्यशङ्कया ॥”

“ज्ञानं सशर्करं चौरं भस्मसैवचसंस्कृतम् ।

वातो मांसरसः क्षप्रः सुरतान्ते हिता अमी ॥

शूलकासस्वरश्वासकाश्यापाकाभयजयः ।

अतिथवायाप्यायन्ते रोगाश्चाक्षेपकादयः ॥

रात्रौ जागरणं क्वचं कपदोषविधासिञ्जितम् ।

निद्रा तु सेविता कावे धातुसाम्यसतन्द्रितम् ॥

पुष्टिर्बर्धनोत्साहं वृद्धिदोषं करोति च ॥”

इति भावप्राशस्त्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

तदेदिकापर्व्यायः । श्रावो १ चपा २ श्रवरो ३

आक्तुः ४ ज्यर्षा ५ रात्र्या ६ यन्वा ७ नग्वा ८

दोषा ९ नक्ता १० तमः ११ रजः १२

अधिको १३ पयसतो १४ तमसतो १५

दृतापो १६ शिरिणा १७ मीको १८ शोकी १९

ऊधः २० पयः २१ हिमा २२ वसो २३ । इति

जयोविंशती रात्रिनामानि । इति वेदनिघण्टौ ।

१ । ७ । (कौषड्योपख्यनदीविशेषः । यथा,

मास्ये । १२२ । ८७ ।

“श्रुतास्यैव नद्यस्तु प्रतिवर्षं गताः शुभाः ।

गौरी कुशदती चैव कम्पा रात्रिमैत्रोजवा ॥”)

रात्रिकरः, पुं, (रात्रिं करोतीति । क+टः ।)

चन्द्रः । इति हेमचन्द्रे निशाकरशब्ददर्शनात् ॥

(कपूर्वः । इत्यमरः । २ । ६ । १३० ।)

रात्रिचरः, पुं, (रात्रौ चरतीति । “चरेष्टः ॥”

१।२।१६। इति टः । “रात्रेः कति विभाषा ॥”

६।३।७२। इति पठे सुमभावः ।) रात्रचः ।

इत्यमरः । १।१।६३ । रात्रौ गमनकर्त्तरि, त्रि ॥

रात्रिचरी, स्त्री, (रात्रिचर+टित्वात् ङीप् ।)

रात्रचो । यथा, भट्टिः । २ । २३ ।

“तं विप्रदृष्टं क्षतघातयर्जा

यान्तं वने रात्रिचरी कुप्यैके ।

जिघांसुवेदं धृतभासुराक्ष-

प्तं ताडकाक्षां निजघान रामः ॥”

रात्रिजलं, स्त्री, (रात्रेर्जलम् ।) कुञ्भटिका ।

इति शब्दमाणा ।

रात्रिजागरः, पुं, (रात्रौ जागर्तीति । जाग्र+

अच् ।) कुञ्जुरः । इति हेमचन्द्रः । रात्रौ

जागरणकर्त्तरि, त्रि ॥

रात्रिजागरदः, पुं, (रात्रौ जागरं जागरणं

ददातीति । दा+कः ।) मशकः । इति राज-

निघण्टुः ॥

रात्रिचरः, पुं, (रात्रौ चरतीति । चर्+टः ।

“रात्रेः कति विभाषा ॥” ६।३।७२। इति सुम् ।)

रात्रचः । इत्यमरः । १।१।६३ । (क्षियां ङीप् ।

रात्रिचरी ।) रात्रौ गमनकर्त्तरि, त्रि ॥

रात्रिपुष्पं, स्त्री, (रात्रौ पुष्पाति विकारिते इति ।

पुष्प+अच् ।) उत्पलम् । इति राजनिघण्टुः ॥

रात्रिमटः, पुं, (रात्रौ अटतीति । अट्+अच् ।

“रात्रेः कति विभाषा ॥” ६।३।७२। इति

सुम् ।) रात्रचः । इति त्रिकाश्रयः । रात्रौ

गमनकर्त्तरि, त्रि ॥

रात्रिमखिः, पुं, (रात्रेर्मखिरिच ।) चन्द्रः । इति

हारावली । १३ ॥

रात्रिवासः, [स्त्री] स्त्री, (रात्रेर्वासी वस्त्रमिव ।)

अन्वकारः । इति शब्दमाणा । रात्रौ शयन-

काञ्चीनपरिधेयवस्त्रम् । यथा । ब्राह्मणं सुहृत्ते

उत्थाय सुक्तस्नापः रात्रिवासस्यह्या शिरसि

सहस्रदलकमलावस्थितं चेतवर्षं द्विसुप्तं त्रि-

भयकरं श्वेतमाल्यानुलेपनं स्वप्रकाशरूपं

स्ववामस्थितरक्तशक्या सुप्रकाशरूपया सहितं

गुरुं विभाव मानवोपचारैराराध्य नम-

स्कुर्व्यात् । इति तन्त्रसारः । अपि च ।

“शयनवास्यकारे च रात्रिवासी हिते तथा ।

ज्ञानाभरं कुवेश्च वर्जयेत् शुष्कभोजनम् ॥”

इति ज्योतिषरिचम् ।

रात्रिविगमः, पुं, (रात्रेर्विगमो वच ।) प्रभा-

तम् । इति शब्दमाणा ।

रात्रिविद्येवगामो, [स्त्री] स्त्री, (रात्रौ विद्येवं

विद्येवं गच्छतीति । गम्+विनिः ।) चक्र-

वाकः । इति राजनिघण्टुः ॥

रात्रिवेदः, पुं, (रात्रिं रात्रिषेवं वेदयति रवे-

वेति । विद्+विच्+अच् ।) कुकुटः । इति

शब्दरत्नावली ।

रात्रिवेदी, [स्त्री] स्त्री, (रात्रिं रात्रिषेवं वेदयति

खरेवेति । रात्रि+विद्+विच्+विनिः ।)

कुकुटः । इति त्रिकाश्रयः ॥

रात्रिवासः, पुं, (रात्रेर्वास इव शुभत्वात् ।

रात्रौ हासो विकाशो यस्य इति वा ।)

श्रुतोत्पलम् । इति शब्दरत्नावली ।

रात्रिदृक्कः, पुं, (रात्रौ दृक्कति अन्तःपुर-

मध्ये अमतीति । दृक्क गती+स्त्वल् ।) अन्तः-

पुररचकः । इति शब्दरत्नावली ।

रात्रौ, स्त्री, (रात्रि+कृदिकारादिति ङीप् ।)

निशा । इत्यमरटीकायां भरतः । (यथा,

अविदे । १० । १२७ । १ ।